

Fis i zgjedhur

Ungjilli është ujë i pastër që lan njeriun e pislleku i brezit sipas mishit, gjakut dhe vullnetin e njeriut (Gjoni 01:12; Fjalët e Urta 30:12). Me anë të ungjillit ndodh rigjenerimin, ose lindjen e re, e cila i hap njeriun nga ndyrësi parë brezi. Vetëm përmes këtij rinovimit shkaktuar nga Perëndia (zemër të re dhe një shpirt të ri) është që njeriu bëhet zgjedhurit e Perëndisë, si të bëhet pjesë e brezit të ri, një brez i zgjedhur.

Fis i zgjedhur

“Por ju jeni një fis i zgjedhur, priftëri mbretërore, një komb i shenjtë, një popull të veçantë, që të mund të shpallin lëvdimet e atij që ju thirri nga terri në dritën e tij të mrekullueshme” (1 Pjetri 2: 9)

Që doktrinën e reformës zgjedhore është paraqitur nga disa si një mister, dhe për të tjerët, konsiston vetëm në polemika.

Por, duke shkruar për të krishterët e dispersionit, Peter apostull i quajtur i “popullit të zgjedhur”, e cila hedh dritë mbi misteret dhe shpërndan polemika.

Përgjithësisht teoricienë mendojnë zgjedhjet si një zgjedhje e Perëndisë që bie mbi individët dhe dështojnë të marrin në konsideratë atë që është ideja e “racës së zgjedhur”.

Apostulli Pjetri thekson se të krishterët janë një fis i zgjedhur, e cila zhvlerëson idenë se Zoti e ka zgjedhur ose refuzuar pa kriter bindëse, individë të veçantë.

Sipas teorive që përpiqen për të shpjeguar doktrinën e zgjedhjes, me Pah kalvinistëve kryesore dhe arminianistas

teorive, Perëndia ka zgjedhur disa individë që do të ruajtura para tyre ata erdhën në ekzistencë. Teoritë e tilla domosdo të heqin dorë nga të ekspozuar nga apostulli Pjetër e cila thekson brez (noun), për pa ekzistencën e këtij brezi të veçantë nuk ka nevojë për të folur për zgjedhur.

Ekspozimi Pauline se së pari është gjenerata e burrave natyrore, dhe pastaj gjenerata e shpirtëror, është e sunduar edhe nga teoritë kalvinist dhe arminianistas (1 Kor 15:46), ashtu si ajo nuk ka marrë parasysh atë që Jezusi e ekspozuar ndaj thonë: “lindur nga mishi është mish” dhe “lindur nga Fryma është frymë.”

Edhe pse ka disa mosmarrëveshje nëse zgjedhja bëhet nga ‘sovrانيتit’ ose konceptin teologjik që i formuar rreth e ‘njohuri paraprake’ të Perëndisë, doktrinën e zgjedhjes, të dy kalvinistin si arminianista gjithashtu thekson se Perëndia zgjedh individë të veçantë që do të ruajtura.

Si Perëndisë do të zgjedhin disa burra që do të shpëtohen edhe para lindjes, nëse të gjithë njerëzit kanë mëkatuar? Cilin Perëndia do të zgjedhin për të shpëtimit, nëse të gjithë janë ngjizur në mëkat? Cila është baza e kësaj zgjedhje?

Kur kanë të bëjnë me zgjedhjet, të dy pozicionet nuk e konsiderojnë që Bibla paraqet dy lloje të lindjes dhe dy llojet e brezave, dhe konsiderojnë se Perëndia zgjedh disa njerëz që do të ruajtura dhe të tjerët për dënim të përjetshëm, argumenton kundër hirit të Perëndisë dhe qëllimin Çfarë është ungjilli [“Kush do të duhet të gjithë njerëzit të shpëtohen dhe t’ia arrijnë njohjes të së vërtetës”](#) (1 Tim 2: 4).

Modeli që mori formë dhe Fuqia në periudhën e reformave me emra si Luterit, Kalvinit, Armini, Zwingli, Spurgeon, Owen, etj, dhe i ndikuar shumë shkrintarë bashkëkohorë, ajo është parë se konsiderohet se ekzistenca e njeriut është e kufizuar në një lindje të vetme: lindja sipas mishit e Adamit. Dhe ata

harrojnë të marrin në konsideratë se Bibla paraqet një brez të ri përmes lindjes së re që i jep të rritet në “popullit të zgjedhur”.

Bibla i referohet dy fara: farën që prishet nga pasardhja e Adamit dhe të pasardhësve pakalbshëm, që është fjala e Perëndisë. Ashtu si ka dy fara, rrjedhimisht, ka dy breza. Kur Psalmisti thotë: **“Pasardhësit do t’i shërbejnë; ai do të deklarohet me Zotin për një brez”** (Ps 22:30), kjo tregon për një farë të veçantë, farë pakorruptueshëm, e cila sjell ekzistencë burrat që shërbejnë Perëndisë, farë e ndryshme Adami, i cili është në armiqësi me Perëndinë (1 Pjetrit 1:23).

Farë pakorruptueshëm vjen gjenerata e bijve të Perëndisë, që kërkojnë fytyrën e Perëndisë të Jakobit **“Ky është brezi i atyre që e kërkojnë, që kërkojnë fytyrën tënde, o Perëndi e Jakobit”** (Psalmi 24: 6), megjithatë, farë që prishet i Ademit lind vetëm gjenerimin e të pabesëve, sëpatë të cilit është hedhur në rrënjë të tyre **“Sepse Zoti e do drejtësinë, dhe i braktis jo shenjtorët e tij; ata do të ruhen përjetë, ndërsa pasardhësit e të pabesëve do të shfarosen”** (Ps 37:28; Mt 03:10).

Brezi i Ademit, i cili është nga pasardhësit të kalbshëm, nuk është një brez i zgjedhur. Nga bijtë e Ademit nuk ka njeri do që të kërkojë Perëndinë, por të gjithë janë larguar dhe së bashku të bëhet i ndyrë (Ps 14: 3; Ps 53: 3). Gjenerata Adamic nuk ka asnjë që të bëjë të mirën, si njeriu më i drejtë është një gjemb dhe më e bukura si një gardh ferrash (Mikea 7: 4). Pasardhësit e Ademit pasardhësit humbur nga Perëndia dhe gënjeshtat shprehni nga lindja (Ps 58: 3).

Brez sipas vullneti i mishit, gjakut dhe vullneti i njeriut prodhon njerëz të mishit refuzuar nga Perëndia (Gjoni 1:12; Gjoni 3: 6). Asnjë njeri ky brez i ndyrë zgjidhet që të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme, si i zgjedhur pak për të shpëtohet, si në një ngjarje të vetme, mosbindja e Adamit, të gjithë bëhen të papastër.

Megjithatë, brez sipas vullnetit të Perëndisë vjen nga pasardhja pakalbshëm. Ky farë prodhon burra shpirtërore, të zgjedhurit e Perëndisë për shkak të kreut të një brezi të ri, që është Krishti. Krishti, Adami i fundit është njeriu i zgjedhur, në të cilin 'tërë familjet e tokës do të bekohen. "

Perëndia nuk zgjedh një nga bijtë e Ademit ndaj shpëtimit. Përse? Sepse fara e Ademit të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë (Rom 3:23). Ligji i Perëndisë është i pakthyeshëm: Shpirti që mëkaton do të vdesë kjo! Si ndarje nga Perëndia u shtri tek të gjithë njerëzit, do të thotë se të gjithë mëkatuan, që është, të gjithë kanë vdekur. Burrat e gjeneruara sipas mishit janë të vdekur në fajë dhe në mëkate, që i pengon ata nga të qenit i zgjedhur nga Perëndia për të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme (Efesianëve 2: 1; Ef 1: 4).

Vetëm lindur përsëri ju mund të marrin pjesë të brezit të ri, hera riu trashëgon jetën e përhjetshme dhe të bëhet i shenjtë dhe e paqortueshme përpara Perëndisë sipas zgjedhjes "Duke qenë të lindur përsëri, nuk e farës të kalbshëm, por i prishet, me anë të Fjala e Perëndisë, që rron dhe mbetet përhjetë "(1 Pjetrit 1:23). Kjo është arsyeja pse Jezusi tregoi Nikodemi nevojën për të lindur përsëri (Gjoni 3: 3).

Me fjalë të tjera, njeriu nuk është i zgjedhur për të lindur përsëri, të lindur përsëri para përmes farës pakalbshëm dhe, pas rilindjes, ai bëhet një anëtar i popullit të zgjedhur, që e bën atë të shenjtë dhe e paqortueshme përpara Perëndisë.

Nuk do të jetë si një e vdekur në fajë dhe në mëkate të zgjidhen nga Perëndia si i shenjtë dhe e paqortueshme? Nuk ka! Kjo është arsyeja pse se mirësia dhe dashuria e Perëndisë, sipas mëshirës së Tij Ai i shpëtoi njerëzit nga të larjes së rilindjes dhe të ripërtëritjes së Frymës së Shenjtë (Titit 3: 5). Shënim mirë: Perëndia e shpëton me anë të larjes së rilindjes dhe të ripërtëritjes së Frymës, jo me zgjedhje, siç thonë disa.

Ungjilli është ujë i pastër që lan njeriun e pislleku i brezit sipas mishit, gjakut dhe vullnetin e njeriut (Gjoni 01:12; Fjalët e Urta 30:12). Me anë të ungjillit ndodh rigjenerimin, ose lindjen e re, e larë që pastron njeriun nga ndyrësi parë brezi. Vetëm përmes këtij rinovimit shkaktuar nga Perëndia (zemër të re dhe një shpirt të ri) është që njeriu bëhet zgjedhurit e Perëndisë, si të bëhet pjesë e brezit të ri, një brez i zgjedhur (Ez 36:25 -27).

Si brez i Ademit është refuzuar, pasi që të gjithë së bashku të bëhet i ndyrë, Perëndia, me anë të mëshirës së Tij, jo me anë të veprave të drejta që njeriu e ka bërë, por për shkak të dashurisë së tij të madhe dhe të pafundme, Ai zgjodhi ata që besonin në Krishti, Adami i fundit. Krishti është kreu i popullit të zgjedhur. Krishti është i zgjedhur i Perëndisë para themelimit të botës, dhe të gjithë të krijuara prej tij janë pjesë e popullit të zgjedhur, që është, janë zgjedhur që të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme (Efesianëve 1: 4; 1 Peter 1:20).

Si mund të Perëndia zgjodhi të krishterët para themelimit të botës? Simple! Si Krishti është i zgjedhur i Perëndisë, Perëndia zgjodhi gjeneratën e Krishtit, Adamit të fundit, që të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme përpara Tij. Të gjitha që Krishti është i lindur (gjenerohet), janë të zgjedhurit e Perëndisë. Prandaj, Perëndia nuk e zgjedhin individë të veçantë që të ruhen, brez i zgjedhur para se të Krishtit që të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme.

Gjenerata e bijve të Perëndisë, nëpërmjet farës së pakalbshëm, që është fjala e Perëndisë, ishte zgjedhur nga Perëndia nga kohra të lashta që të jetë i shenjtë dhe të papërlyer përpara tij, gjendja krejtësisht e ndryshme nga bijtë e Ademit, armiqve dhe të papastër " Duke qenë të lindur përsëri, nuk e farës të kalbshëm, por i prishet, me anë të fjalës së Perëndisë, që rron dhe mbetet përjetë "(1 Pjetrit 1:23).

Perëndia ishte i kënaqur e Birit të tij, për shkak të Krishtit

ajo është e këndshme, dhe ai zgjodhi brezin e tyre, sepse brezi i Ademit u bë i papastër. Krishti është i zgjedhur i Perëndisë, në të cilin shpirti i tij mrekullon. Krishti është dhënë nga Perëndia për aleancë dhe dritën e kombeve (Isaia 42: 1 dhe 6). Kështu, Perëndia u tërhoq terrin në dritë dhe të vijë i drejtë atë që është e shtrëmbër (A 42:16). Nëpërmjet brezit të ri në Krishtin bijtë e errësirës bëhen bij të dritës, dhe të gjithë ata që u transportuan nga errësira në dritë (i shpëtuar) nëpërmjet besimit në Krishtin janë të zgjedhurit e Perëndisë që të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme.

Lidhur me brezin e Ademit është e drejtë që, kur ata largohen këtë ekzistencë, pas gjykimit të veprave, sepse ata janë të dënuar si rezultat i mosbindjes së Adamit. Është gjithashtu e vërtetë se, në mesin e Adamit të gjeneruara që besoni në ungjillin, gjykohen dhe vdes me Krishtin, u pagëzuam në vdekjen e tij për të ri-shfaqet një krijesë të re.

Kështu, nuk ka asnjë Perëndi të zgjidhni edhe pasardhësit e Ademit që dikush të jetë i shpëtuar, sepse:

1. besojnë, vdes bashkë me Krishtin dhe pastaj rishfaqen në një krijesë të re, dhe;
2. në qoftë se ju nuk besoni, ndiqni në humbje.

Prandaj, Perëndia nuk zgjedh ndokush gjeneruar pasardhësit e Ademit që do të shpëtohen.

Një tjetër pikë: Shpëtimi në çdo kohë buron nga besimi, megjithatë, dhe do të shpëtoni, lindur e Jezu Krishtit janë të zgjedhurit që të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme dhe ka paracaktuar që fëmijët nga adoptimi. Të gjithë ata që janë ngritur farën e pashkatërrueshme nëpërmjet Krishtit, besimi manifestuar, janë të zgjedhurit, pasi ky është brezi i Zotit, një brez i zgjedhur, i veçantë që të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme!

Perëndia zgjodhi Krishtin dhe brezin e tij! Krishti është i

zgjedhur, gur i çmuar “Pra, edhe në Shkrim përmban Ja, unë po vë në Sion një gur i qoshes, zgjedhur, të çmuar; dhe ai që beson në të, nuk do të turpërohet” (1 Pjetri 2: 6). Si Adami i fundit u bë një gur të gjallë, i zgjedhur, të çmuar, të krishterët janë edhe gurë të gjallë, po ashtu, i zgjedhur dhe i çmuar për Perëndinë (1 Pjetri 2: 4, 5).

Teoritë, kalvinist dhe arminianista, konsiderojnë se të zgjedhurit janë individë që Perëndia ka zgjedhur për t’u shpëtuar, ose ‘sovrانيتet’ e saj apo ‘njohuri paraprake’ të tyre (parashikim si një degë e gjithëditurisë është një konkluzion i gabuar teologjik i cili nuk është i mbështetur në Shkrimin e Shenjtë). Nëse vendosje e tilla ishin të gjitha të sakta, ruhen kurrë nuk i përkasin të gjithë i humbur, sepse çdo individ është i lindur i zgjedhur ose refuzohet (sovrان ose para-vetëdije) para themelimit të botës.

Çfarë Bibla tregon është ekzistenca e dy brezave. Ka një kategori njerëzish të humbura gjeneruara sipas vullneti i mishit, vullneti i njeriut dhe i gjakut, ku askush nuk është i zgjedhur, sepse ai thotë se i individëve të cilët së bashku kanë shkuar në rrugë të gabuar dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë (Romakëve 3:12; Romakëve 3 : 23). Dhe nuk është brezi i shpëtoi, të cilat janë të krijuara nga njerëz të rinj ndaj vullnetit të Perëndisë (Gjoni 1:12 -13), që dikur i përkisnin brezit të humbur.

Nuk ka asnjë mënyrë përkasin brezit të shpëtuar pa i parë që i përket brezit të humburit, që nga i pari është i mishë, dhe pastaj eja e shpirtërore (1 Korintasve 15:46). Kjo është ku Perëndia mrekullisht të punuar, sepse Ai përdor të njëjtën masë ” (i humbur) dhe e bën atë një njeri i ri (Rom 9:21), krijim i Perëndisë që gjeneron një njeri të ri në gjendjen e vëllezërve të Krishtit dhe Krishti, kthehet, i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve.

Bibla tregon se, nëpërmjet Krishtit, i vetëmlinduri i zgjedhur futur në botë, Perëndia sjell në jetë burra të rinj, të lindur

prej vullnetit të tij dhe sipas pëlqimit të tij, që ai kreu në Krishtin, që Ai të jetë i parëlinduri në mes të shumë vëllezërve (Rom 8: 29; Heb 02:10). Pasi që po vdes dhe duke u varrosur me Krishtin, Perëndia e përdor të njëjtën masë (balta) për të bërë enët për nderim. Të gjithë ata që vdesin rishfaqen me Krishtin janë të lindur përsëri, sepse ata janë të dhënë një zemër të re dhe një shpirt të ri. Janë krijesa të reja, sepse ata janë në Krishtin dhe, si çdo gjë bëhet e ri (zemër të re dhe shpirt të ri), tani janë të zgjedhurit e Perëndisë (2 Kor 5:17; Ps 51:10; Ezekieli 36:26; Isaia 57:15).

Misteri i zgjedhjeve zbret në brezit. Kjo është arsyeja pse Apostulli Pjetër thotë se të krishterët e dispersionit u zgjodhën: “zgjedhë sipas paranjohjes së Perëndisë, Atit, me anë të shenjtërimit të Frymës, për bindje dhe spërkatje të gjakut të Jezu Krishtit: hir dhe paqe të shumëzuar” (1 Pjetri 1: 2). Pse të krishterët janë zgjedhur në bazë të njohurisë paraprake ” (para-njohuri, para-shkencës)? Njohuri paraprake i tha në rënie dhe prandaj pasardhësit e tyre. Ashtu si vdekja do të mbretërojë në mesin e njerëzve, Perëndia i shpallur më parë nga profetët e tij të shenjtë triumfin e Krishtit në kryq, që u bë pararendës i brezit të ri, sepse Ai vetëm do të çojë shumë bij në lavdi të Perëndisë (Heb 02:10).

A ‘njohuri paraprake’ i Perëndisë i referohet ‘dijes’, e ‘mesazhin’ e Perëndisë shpallur paraprakisht me anë të profetëve të tij të shenjtë që Krishti do të vritej në plotësinë e kohës, sipas pëlqimit të vullnetit të Perëndisë, sepse Krishti është Qengji i Perëndia e vrau kjo themelet e botës, dmth e ‘njohuri paraprake’ ose ‘njohuri paraprake’, thotë i ngjarjeve që ndodhën në lidhje me jetën dhe vdekjen e Krishtit, sipas Shkrimeve “dhe të dashur atë të gjithë që banojnë mbi dhe, emrat e të cilëve nuk janë shkruar në librin e të Qengjit të jetës, që ishte vrarë që nga krijimi i botës “(Zbulesa 13: 8).

Perëndia e themeluar që më parë se do t’i jepte Birin e tij të vetëm, sepse vetëm gjaku i papërlyer Krishti uncontaminated

shpengoj burrat nga perandori të mëkatit. Profecitë u njoftua se Qengji i Perëndisë do të vritej në plotësinë e kohës, dhe ky mesazh i shpallur më parë nga profetët është para-njohuri, njohuri paraprake, dhe jo 'njohuri paraprake' si një degë e gjithëditurinë. Gjaku i Qengjit ishte i njohur edhe para themelimit të botës, megjithatë, një sakrificë e tillë vetëm u bë e 'njohur' burra në plotësinë e kohës, por ajo që është shpallur është para-shkencë, apo është, njohuri paraprake "Në këtë ne, pra, sipas këshillit të caktuar dhe të paranjohur të Perëndisë, të mbajë në, i kryqëzuar dhe i vrarë nga duart e të padrejtëve" (Veprat 2:23); "Por nga gjaku i çmuar i Krishtit, si të Qengjit pa të meta dhe pa të cilat, në fakt, në një kohë tjetër, u paranjohur përpara krijimit të botës, por u shfaq në këto kohë të fundit për ju" (1 Pjetrit 1: 19 -20; Heb 09:26).

Paraprakisht (para se të vijnë në ekzistencë) Perëndia zgjodhi pasardhësit e Ademit e fundit, që është, farën e Krishtit (zbritëse). Thotë se fara e të gjithë atyre që besojnë në ungjill, e cila i bën ata të shenjtë dhe të papërlyer përpara tij (Efesianëve 1: 4).

Të vetëdijshtëm për këto zgjedhje, apostulli Pjetër bekon Perëndia: "I bekuar qoftë Perëndia dhe Ati i Zotit tonë Jezu Krisht, i cili me anë të mëshirës së tij të madhe na rilindi për një shpresë të gjallë me anë të ringjalljes së Jezu Krishtit prej së vdekurish; një trashëgimi të paprishshëm, të panjollë dhe të pafishkur, që është ruajtur në qiejt për ju "(1 Pjetrit 1: 2 -3). Apostulli Pjetri shpjegon se ringjallja e Jezusit nga të vdekurit, Perëndia përsëri udhëhequr burra në të qenë bij të Perëndisë (Efesianëve 1:19 -20).

Dhe si është ky brez i ri? Perëndia burrat i pastruar nga bindja ndaj të vërtetës "pastroni shpirtit tuaj me anë të Frymës në bindjen ndaj së vërtetës ..." (1 Pjetri 1:22). Kjo pastrimit ishte portretizuar nga Ezekieli: "Do të lëshoj pastaj (Shpirtin) ujë të pastër (bindje ndaj të vërtetës) mbi ju dhe të jetë i pastër; nga të gjitha ndyrësit tuaja dhe nga të gjithë idhujt tuaj, unë do t'ju pastruar. Dhe unë do

t'ju jap një zemër të re dhe të shtie brenda jush një shpirt të ri ... "(Ezekieli 36:25 -26; John 15: 3).

Është e vërtetë se njeriu është krijuar një herë, nga pasardhësit që Ati nuk e ka mbjellë (Mt 15:13). Tani, përmes Krishtit, Adamit të fundit, njerëzit janë të krijuara përsëri me fjalën e Perëndisë, që është Krishti, mishëruar Word, drurët e drejtësisë bëhen "Duke qenë të lindur përsëri, nuk e farës të kalbshëm, por i pakorruptueshëm, fjala e Perëndisë, që rron dhe mbetet përjetë "(1 Pjetri 1:23).

Si të krishterë u mblodhën në Krishtin, Stone Living, zgjedhurit, i çmuar, po tani edhe gurë të gjallë, ata janë shtëpi shpirtërore, një priftëri e shenjtë (1 Pjetrit 2: 5). Tani, duke qenë lindur përsëri, të krishterët janë një brez i zgjedhur. Vini re ndryshimin: ishin dikur jo një popull, që është, nuk ishin zgjedhur, tani janë populli i Perëndisë, sepse janë një brez i zgjedhur.

Kjo është arsyeja pse kur i shkruar letër të dytë, Pjetri apostull rekomandohet të krishterëve të cilët, duke tejkaluar premtimet e mëdha dhe të çmueshme të ungjillit, janë bërë pjestarë të natyrës hyjnore (2 Pjetrit 1: 4), shtoni besim për virtytin, dhe virtytit shkencë, etj Përse? Jo për të bërë të kotë (2 Pjetrit 1: 8). Në këtë mënyrë, i krishterë bëhet e fortë thirrjen dhe zgjedhjen tuaj, i cili nuk lejon fikjen e diçkaje (2 Pjetri 1:10, Jakobi 3: 2).

Nëse zgjedhja është për shpëtim, nuk ka nevojë të flitet për të bërë atë më të fortë. Por në qoftë se zgjedhja është një kusht i dhënë nga brezi i ri që i riu i takon, kur i krishterë aplikon mesazhin e thirrjes së tij (= profesion ungjillit), kjo është e fortë, dmth pa i çalë midis dy mendimeve dhe veprim i mësuesve të rremë. Çdo kush e bën këtë, hyrja e madhe do të jepet në qiell! (2 Pjetrit 2:11), e cila nuk është në përputhje me supozimin e doktrinës kalviniste dhe arminianista zgjedhjeve, se shpëtimi është për të zgjedhur disa, nëse janë apo jo të marrë pjesë në thirrjen.

Apostulli Pal tregoi se zgjedhja e Izraelit rrjedh nga prindërit: Abrahami, Isaku dhe Jakobi (Rom 11:28), ndryshe nga zgjedhjet e disa çifutëve të mbetur që u bënë të krishterë, që është zgjedhja nga hiri (Rom 11: 5) . Çfarë vjen pas zgjedhjes së hirit?

Për shkak të patriarku Abrahamit, pasardhësit e tij u zgjodhën që të përkasin kombit të Izraelit (LiP 10:15; Isaia 41: 8), kështu që zgjedhja gjithmonë shfaqet në Bibël në lidhje me përkatësinë, prejardhje. Por premtimi lumturi nuk rrjedh nga zgjedhjet prindërore, thotë se para se pasardhës i zgjedhjeve premtoi Abrahamit, i cili është vetëm pjesëmarrës të cilët Atij janë të krijuara. Prandaj, zgjedhja është e lidhur me gjeneratën: nuk kishte zgjedhje sipas prindërve, dhe nuk ka zgjedhje në bazë të farës, që është Krishti (Isaia 65: 9). Në të dy rastet, për zgjedhjen ju duhet të jetë një pasardhës, një pyetje në lidhje me brez.

Apostulli Pal emrat kristianët e Efesit shenjtorëve dhe të besimtarëve, që është, që i përkasin familjes së Perëndisë përmes ungjillit të Krishtit (Efesianëve 2:19), një kusht që i referohet faktit se kanë bërë e Perëndisë (Efesianëve 5: 8). Në këtë varg, “siç na zgjodhi në të përpara se të themelohej bota, që të jetë i shenjtë dhe të papërlyer përpara tij në dashuri” (Efesianëve 1: 4), nuk mund të arrijë në përfundimin se Perëndia ka zgjedhur individë që të ruhen para duhet të marrin parasysh të gjithë Të krishterët (në) janë zgjedhur (të zgjedhur) në Krishtin përpara themelimit të botës për shkak të të gjenerohet sipas Krishtit.

Para Foundation Perëndia Botërore zgjodhi pasardhësit e Krishtit të jetë e shenjtë dhe e paqortueshme përpara Tij. Pali apostull i referohet një ngjarjeje që ka në fushëveprimin e vet faktin se të krishterët janë pasardhësit e Krishtit, sepse ata janë ngritur përsëri (Efesianëve 2:10), me Krishtin si gurthemel dhe të krishterët e ndërtuar në Të si Tempulli i shenjtë (Efesianëve 2:20 -22), i njëjti koncept ekspozuar nga apostulli Pjetër (Ex 19: 5 -6).

Në përjetësi Perëndia zgjodhi pasardhësit e Zotit Jezu Krisht (Seed premtoi Abrahamit), kështu që apostulli Pal përdorur folje të zgjedhurit e fundit 'i zgjedhur' për të treguar gjendjen e tanishme të të krishterëve, edhe të zgjedhurit e Perëndisë (Efes 1: 3) .

“Kur shkrim në Filipianëve, apostulli Pal bën një dallim të qartë midis kusht përkatës të arrijë brezin e bijve të Perëndisë dhe të brezit të kësaj bote “, që të jeni të paqortueshëm dhe të pastër, bij të Perëndisë pa faj në një brezi të padrejtë dhe të çoroditur, të cilin ju shkëlqejnë si pishtarë në botë “(Filipianëve 2:15).

Krishti emëron gjenerimin e skribëve dhe e farisenjve të një brezi të mbrapshtë dhe kurorëshkelës “Por ai u përgjigj atyre dhe tha: ‘Ky brez i mbrapshtë dhe kurorëshkelës kërkon një shenjë, megjithatë, nuk ju jap përveç shenjës së profetit Jona” (Mt 12: 39; Ps 78: 8), por ky tipar nuk vlen vetëm për të farisenjve në kohën e Krishtit, thotë se para se të brezit e të pabesëve.

Që kur filloi të bredhë për dyzet vjet në shkretëtirë që të protestave Krishti, Perëndia kundër kombit të Izraelit, që përbën një popull që bëni gabim në zemër, sepse ata kanë mënyra jo të njohura të Zotit (Ps 95:10). Disa breza ” kaluar, por protestat Perëndia kundër të njëjtit brez, brez që origjinën në mosbindjes së Adamit (A 43:27). Për shkak të bijve Adam Jakobit ishin shumë të korrumpuar dhe kurorëshkelës, dhe mbeti pe idenë se ata ishin të Abrahamit.

Por, premtimi i Perëndisë është brezi i Krishtit, që është farë e fuqishme në terren “Pasardhësit e tij do të jenë të fuqishëm mbi tokë; Gjenerata e njerëzve të drejtë do të jenë të bekuara “(Psalmi 112: 2). Gjenerata e Krishtit është mbjellja e Zotit, pemët Drejtësia (A është 61: 3).

Ky premtim nuk ishte për brezin e Ademit, por për gjeneratën e ardhshme, njerëzit që Perëndia i kishte krijuar për të lëvduar

lavdinë e Perëndisë “Kjo do të shkruhet për brezin e ardhshmëm, dhe populli që do të krijohet do të lëvdojë Zotin” (SL102 : 18; Isaia 61: 3; Ef 4:24 dhe Efesianëve 1:12).

E gjithë kjo është në lidhje me zgjedhje vjen nga premtimin e mëposhtme: “Unë kisha bërë një besëlidhje me të zgjedhurin tim, i jam betuar Davidit, shërbëtorit tim, pasardhësit e tu do t’i vendos përgjithmonë dhe do të ndërtoj fronin tënd për të brezit” (Ps 89 : 3; Efesianëve 2:12).

Ashtu si Bibla ka dy dyer, dy rrugë, dy fara, dy enë, dy zotërinjve, gjithashtu përmban dy breza, dhe brezi i Ademit refuzuar, dhe brezi i Krishtit zgjodh sepse ai është nga ata që besojnë në Të këtu në këtë botë: zgjedhurit e Perëndisë, brez i Zotit! (1 Gjoni 4:17; Ps 24: 6, Psalmi 15: 1; 1 Kor 15:48).

Vetëm një farë, fjala e Perëndisë, sjell një brez të ri të Zotit zgjedhur “Pasardhësit do t’i shërbejnë; ai do të deklarohet me Zotin për një brez” (Ps 22:30), zgjedhja që bëjnë shenjtorët “Vishuni, pra , si të zgjedhur të Perëndisë, shenjtorë dhe të dashur, zorrët i të mëshirëve mirësi, përlësi, butësi dhe durim “(Kolosianëve 3:12).